

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. V. Eorundem consideratione voluntas in Deum resignatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

120 FRANC. ARIAS CAP. IV. I
ercitij fructus intelligatur, è fre
quenti & continua horum myste
riorum meditatione, & amore diu
no, qui hic quam maxime eluce
tantum, tamque intensum in animo
amoris & deuotionis habitum pro
duci, vt omni tempore & loco ma
gna cum facilitate horum myste
riorum recordemur & ijs intenda
mus, & cor nostrum tam perfectè
amore exhilaremus, vt toti in Deo
trāsformemur, sēperq; ei vniamus
quo nullum in hac vita maius de
derari bonum, & nullus ex horum
mysteriorum contemplatione pro
stantior colligi fructus potest.

CAPVT V.

*De vera voluntatis in Deum resigna
tione, quam ex horum mysterio
rum consideratione elicere debemus.*

VERA & perfecta resignatio
altissimus & perfectissimus
amoris diuini est gradus, &
velut eiusdem coagulum: sita autem
ia eo

in eo est, vt anima totam se volunta-
 ti creatoris sui resignet, nihil vt de-
 sideret, aut velit, quàm vt in se per-
 fectè, tum in ijs quæ homo ipse fa-
 cere debet, tum in omnibus, quæ fo-
 rinsecus accidere queūt; tam in pro-
 speris & secundis, quam aduersis &
 tristibus, tam hac in vita, quam alia,
 tam in tempore, quam æterno, quo-
 ad aduersa scilicet, diuina voluntas
 compleatur: vt nempe in his omni-
 bus primaria eius intentio ac vo-
 luntas sit, nullo bono aut sola-
 tio, quod tum in hac, tum in futura
 contingere vita queat frui, neu pœ-
 nam & damnum, quod hoc in mun-
 do, aut altero emitti queat fugere;
 sed in omnibus Dei beneplacitum,
 eiusque voluntatem sequi. Hoc est
 quod supra omne bonum & solatiū
 amare & velle debet, ideoque se ad
 omnem cruciatum & supplicium
 subeundū debet offerre. Hic est per-
 fectissimus Dei amor, & sanctitatis
 vitæ Christianæ summa, ac velut o-
 mnium virtutum compendium, cō-
 formare scilicet in omnibus se vo-
 luntati

F luntati

luntati diuinæ, atq; vnum cum
 velle & nolle habere. hæc autem
 signatio præsupponit exercitium
 virtutum quas alio loco deser-
 mus, & passionum mortificationem
 quam suo post loco alio tracta-
 prosequemur.

Sanctum porrò hunc affectum
 horum mysteriorum considerandi
 ne elicere debemus, perpendendi
 amorem, quo Deus nos ad se
 & immense dilexit; tam libera
 & gratiam spirantem: cōtemplandi
 quoque cruciatus & tormenta
 bus se homo factus pro nobis
 lit, quodque nostri ergo totum
 dederit, & impenderit, & quidem
 fecit & passus est in carne mortem
 ad nostram redemptionem & filium
 præstiterit: exemplum item imitanda
 tes, quod in his sacratissima Christus
 Saluatoris anima dedit, quæ in
 nibus æterni Patris voluntatem
 rebat & complebat, ut ipse met
 status est, dicens: *Descendi de caelis
 non ut faciam voluntatem meam,
 voluntatem eius qui me misit.* &

Ioan. 6.

CAP. DE ORAT. MENTALI. 123

in loco. *Et qui me misit, mecum est, & Ioan. 8.*
non reliquit me solum, quia ego quæ
placita sunt ei facio semper. Ac tum
cum propter grauissima crucis tor-
menta, & mortis, quam præ oculis
habebat, angustias, ipsa natura hu-
mana, ipso Domino permittente,
contremiscere & pauere coepit; ad
nostrum exemplum perfectissimam
voluntatis in Patris manus resigna-
ri quæ declaraturus ait, *Pater mi est* Matth. 26.
possibile, transeat à me calix iste, si Luc. 22.
non, fiat voluntas tua. quasi diceret,
Naturalis quidem humanitatis meæ
inclinatio, Pater, mortem timet,
eamque abhorret; nam naturaliter
sui conseruationem quarit, at vo-
luntas mea quæ libera est, inclina-
tioni naturali repugnans, diuinam
voluntatem tuam perfici vult; eam-
que integrè completurus, totum me
in manus tuas resigno ac trado, &
omnibus me tormentis offero, quæ
ad gloriam tuam & mundi salutem
me subire par est. Ita scilicet sum-
mus ac coelestis ille magister nos
docuit, ne ijs, quæ caro & voluntas

tum præ malo quem habet habet, aut naturali inclinatione expectant qualia sunt, quæ voluptatem quædam afferunt, quam primum senti-entiamus, neu statim ea quæ nos timet, qualia sunt cruciatus & fugiamus, sed in omnibus sanctam Dei voluntatem quæramus ei nostotos, vti diximus, resignamus.

Circa hanc resignationem de-tare quis possit, qui fieri possit omnibus Deo nos resignemus, aliqui sint casus, qui volente statuente Deo contingunt, aut-tingere queunt, sed quos ipse homo, quod eosdem velle non-atur: vt si frater alicuius in peccato mortali mortuus esset, & id- damnatus: mors illa & damnatio voluntas est Dei, qui quamuis peccatum noluerit, voluit tamen ipse mori, & ob peccatū condemnari: quidē ita id velle nō teneor, imō id velle caritati fraternæ repugnaret.

Item si quis Patrem meum laesisset,

habet habet, aut saxum illi cerebrum casu
 ne expectat comminuiſſet, hoc quidem Dei vo-
 ratem quod luntas eſſet, cum omnibus ſupplicia
 rimum quod & mala Deo permittente fiant; tamē
 a quæ non id ipſe velle non debet, imò velle,
 tus & m pietati aduerſaretur. His responde-
 us ſancti mus, in his ſimilibuſq; caſibus, quos
 ueramus Deus immittit & permittit, vāriās
 us, reſp eſſe cauſas & rationes: & hos ſub v-
 onem de na ratione conſideratos, non vult
 i poſſit Deus, atque ita eoſdem homo ab-
 emus, q horrere poteſt, Dei voluntati non
 lente de refragando; ſub alia autem ratione
 nt, aut conſideratos eos vult, ac tunc eoſ-
 ipſe de dem etiam velle poteſt homo, quo
 lle non ſe voluntati diuinæ accomodat.
 s in pecc Verbi gratia, mortem & damnatio-
 , & id nem fratris, ſimul & læſionem Pa-
 damnat tris, conſideratas duntaxat vt male
 amuis pe ſunt, & hiſce noxiæ, non vult Deus,
 men ipſi vt dicit Sapiens, *Deus mortem non fe-* *S. p. 1.*
 lemnat *cit, nec latatur in perditione viuorum.*
 or, imò id eſt. Quamuis occidat & condem-
 repugn net, illius tamen intentio & prima-
 eum læſi rius finis, non eſt occidere, aut con-
 ſe demnare, & propterea, vt docet A-
 poſtolorum Princeps, *exſpectat &* *1. Pet. 3.*

fustinet peccatores, quod nol
perire & damnationem incur

D. Thom. Cùm igitur hæc mala nolit De

1.2 q. 19. quantum mala, potest etiam h

2.10 q. non tamen Dei voluntati refr

q. 19. a. 2. do, imò eidem se conforma

q. 2.2. q. eadem in quantum mala & d

104. a. 1. eorum quos amat, nolle. Verit

siderando hanc mortem & con

nationem fraternam & vuln

Patris in quantum sunt diuina

tie effectus & opera in quibus

iustus & æquus sit Deus eluce

peccatum fugiatur, & diuina

tia timeatur, eadem vult & op

tur Deus, & velle & amare po

homo. Etsi præ infinita bonitate

Deus ad hoc eum nolit obligari,

duntaxat vt non refragetur, nec

uina iustitiæ contradicat, sed p

enter eandem ferat; atque ita

uino beneplacito conformatur, &

D. Bonau. ipsum se resignat, cupiens con

in 1. sent. d. 48. q. 2. quæ cupit Deus, & illum velle p

cipit. Verum maioris mæriti ac p

fectionis opus fuerit, perfectior

& integrior resignatio; si hæc

qua

S CAP. DE ORAT. MENTALI. 127
quod nol
m incur
nolit De
etiam he
rati refr
onforma
la & de
e. Verin
& con
& vuln
diuina
quibus
eluce
diuina
lt & op
mare po
onitate
bligari
ur, nec
, sed p
ne ita fe
nat, &
ens om
velle p
iti ac p
ctior
si hac
quan

DE ORAT. MENTALI. 127
quantum diuinæ iustitiæ decretum
sunt, ad eius gloriam augendam cō-
ducunt, & in quantum voluntas &
beneplacitum Dei sunt, homo non
modò ferat, nolendo eadem cum
peccato fugere, (quod est eadem æ-
quanimiter ferre) verumetiam ex
amore Dei velit & amet ipsum, non
modò quod misericors, verumetiã
quod iustus & ad castigandum po-
tens, diligendo.

CAP. VI.

*De affectu admirationis: quomodo is
hiscæ mysterijs eliciendus, & nobis
exercendus.*

NASCITVR in nobis admi-
ratio ex effectus causæ cu- D Thom.
iusdam occultæ, ac rei nouæ 1.2 q 32.
& raræ, item magnæ & sublimis, a.8. q. 41.
quæ humanam facultatem excedit a.4. q. 1.
cognitione: atque ita plerumque i- 3 q. 15 a. 2.
gnorantiam præsupponit in eo, qui Ricard de
admiratur, ac proinde in Deum ca- contempl.
dere nequit. Continet ipsa deside- lib. 9 c. 3.
rium cognoscendi melius ac perfe-
ctius